

Évközi 10. vasárnap

Mk 3,20–35

„Ha egy család meghasonlik...”

Ebben a történetben három elem keveredik. Jézus hirtelen támadt népszerűségével szembeni védekezés. A rokonok ellenkezése, akik Jézust örültnek tartották. Az ezzel kapcsolatos vitabeszéd később a 31–35. versben találjuk. Végül az írástudók és farizeusok ellenkezésére adott válasz a sátánról és működéséről.

Úgy tűnik, ezt a beszédet az írástudók ellenvetései váltották ki, Jézus ellentmondást lát abban, ahogy érvelnek. A beszéd mögött azonban Jézus családja ellenkezése és a követőiből formálódó család-Egyház közötti ellentét feszül. Akik hozzá tartoznának, nem ismerik a lelkét, nem tudják elfogadni Isten képét és kételkednek igaz vallásosságában. Akik követik, és elfogadják vallásosságát és tanítását, azok alkotnak új családot. Isten nélkül nem maradhat egyben együtt egyetlen emberi közösség, így a család sem. Talán ez indokolja azt, hogy Jézus vitabeszédében a mögöttes kép a sátán családja és az Isten családja. A harc, amit bemutat, két család harca, és a meghasonlás, amelyről beszél a két családon belüli szellemi, lelki meghasonlás.

A farizeusok azzal vádolják, hogy ő, aki Isten küldöttének mondja magát, a sátán oly hatékony küldötte, hogy még a sátán is kapitulál gyógyításai előtt, különleges titkos szövetség miatt tudja kiűzni a sátánt. A beszéd elején Jézus a házban van (20. v.), Jézus rokonai, anyja és testvérei pedig kint. Kissé megzavar bennünket a történetben, hogy kerülnek ide a vitázó írástudók. A házban vannak, vagy a házon kívül (22. v.)? Így ez a vád nem igen illik bele a jelenlegi szövegkörnyezetbe. Nem tudjuk, hogy a Jeruzsálemből jött írástudók jelen vannak-e, vagy csak a vádjuk ér el a tömeghez? A családtagok és az írástudók azonos oldalon állnak, és Jézus ellen foglalnak állást. Jézus véleményét Belzebúbról, az ördögök fejedelméről hatásosan fejthette volna ki egy ördögűzési jelenet után, amelyről itt nem olvashatunk. Itt a példabeszéd helyett egy vitabeszéd áll. Márk véleménye szerint ezt a vitát ellenségesen ítélik meg a farizeusok, a lelkes tömeg Jézus mellett áll.

A fő kérdés: Lehet-e Jézus a sátán munkatársa? Jézus ezt azzal cáfolja, hogy önellentmondás, és ha mégis így lenne, még annak is örülni kellene, mert annak országa omlik össze, akitől ők is félnek. A védekezés Jézus beszédének végén kemény váddá alakul át. Úgy

véli vádlói a Szentlelket káromolják, amikor nem ismerik fel Isten tetteit. Ezzel örök vétket vesznek magukra.

A megbocsáthatatlan bűn kérdése kerül elő, mellyel a zsidóságban sokat foglalkoztak. Azokat tekintették ilyen bűnösöknek, akik tagadták Ábrahám szövetségét, nem fogadták el a halottak feltámasztását, és tagadták a Tóra isteni eredetét. A zsidó keresztény közösségekben vetődhetett fel először ennek mintájára, hogy lehet és kell-e Isten irgalmának határt szabni. A Márk-féle közösség a hagyomány értelmezésénél Jézust már a Lélek hordozójának tekintette. Jézus teljes amnesztiát hirdetett a bűnösöknek. Aki azonban elutasítja Isten lelkének hordozóját, azt káromkodásnak tekintették. A Tórákövetés és Jézus-követés szembeállítása ilyen véteknek tűnik. A zsinagóga közösségének véleményét kellett formálni Jézusról és a Jézust Isten Fiaként hirdető követőiről. Így tehát a Jézus-Belzebub (Beelzebub/Belzebub) vita a zsidó-keresztény vita körében zajlik le. A vita tárgya a feltámasztás utáni kérdés, Jézus csak rabbi, vagy felmagasztalt Úr? Jézus istenségének legnagyobb bizonyítékát az evangélista abban látja, hogy hatékonyan űz ördögöt és száll szembe a sátán és a gonoszság birodalmáig szerveződött családjával. Hasonló vád hangzik majd el Jézus perében. Végül is mindkét fél káromkodással vádolja a másikat (16,64), mindkét esetben örökkévaló bűnről beszélnek (3,29 és 14,64). Ez olyan vétek, amely az eszkatologikus távlatban fogalmazódik meg. A keresztény közösség nem saját jogait kívánja érvényesíteni, hanem folytatni akarja a gonoszság elleni harcot. Erről a keresztény közösség és az egyén soha nem mondhat le.

Az Isten akaratát cselekvők imája

Jézus! Te Úr vagy még a családi kötelékek fölött is. Még a legerősebb kapcsolattól, a vérköteléktől is függetlenül tudod magad Jó fiúként tisztelettel vagy szüleid és testvéreid iránt, mégsem engeded, hogy akadályozzanak Isten Igéjének terjesztésében, nem engeded, hogy elvonjanak mennyei Atyádtól.

Köszönjük, hogy bennünket tartasz igazi családdodnak, bennünket, akik Isten akaratát cselekedjük. Köszönjük, hogy nem a származást nézed, hanem a tiszta szívet, és mindenkit, aki Atyád szolgája, családdodba fogadsz! Ez a

legnagyobb kiváltság, amit kaphatunk: az Úr testvérének lenni!

Kérlek, segíts nekünk, hogy hozzád hasonlóak lehessünk: mint te: hogy szeretettel és tisztelettel nézhessünk családjunkra, ám a családi kötelek soha ne akadályozzanak minket abban, hogy érted munkálkodjunk! Amen.